

רשומות

הצעות חוק

25 ביולי 1988

1902

י"א באב התשמ"ח

עמוד	
284	חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 16), התשמ"ח-1988
288	חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 16), התשמ"ח-1988
289	חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 35), התשמ"ח-1988
290	חוק הנוער (טיפול והשגחה) (תיקון מס' 7), התשמ"ח-1988

חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 16), התשמ"ח-1988 [181]

1. התיקון סעיף 5 האמור בסעיף 5 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן - החוק העיקרי) יסומן (א), ואחרייו יבוא:

"(ב) נתפנה מקומו של נשיא בית הדין הארצי וכל עוד הנשיא החדש לא התחיל לכהן, או נעדר הנשיא מן הארץ או שנבצר ממנו זמנית למלא תפקידו, ימלא סגן הנשיא את התפקידים המוטלים על הנשיא וישתמש בסמכויות הנתונות לו לפי כל חיקוק."

2. התיקון סעיף 6 בסעיף 6 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "ובבית דין אזורי שיש בו יותר משני שופטים, רשאי נשיא בית הדין הארצי למנות, באותה דרך, סגן לשופט הראשי".

3. התיקון סעיף 19 בסעיף 19 לחוק העיקרי, אחרי "על ידי השופט הראשי" יבוא "או סגנו".

4. התיקון סעיף 24 בסעיף 24(א) לחוק העיקרי -

(1) פסקה (א1) תסומן (ב1) ולפניה יבוא:

"(א1) תובענה שעילתה במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה עבודה, תובענה שעילתה בחוזה עבודה לפני שנוצרו יחסי עובד ומעביד, או לאחר שנסתיימו יחסים כאמור, או תובענה שעילתה בקבלת אדם לעבודה או באי-קבלתו";

דברי הסבר

מחייב עומס העבודה למנות גם סגן לשופט הראשי, ומכאן התיקון המוצע.

סעיף 3 בסעיף 19 לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"מותב בית הדין האזורי

19. מותב של בית-דין אזורי ייקבע על ידי שופט אותו בית-דין, ואם היו בו יותר משופט אחד - על ידי השופט הראשי, ויכול שייקבע לתקופה מסויימת או לדיון בענין פלוני או לדיון בענינים שבתחום ענף עבודה או מקצוע פלוני; מותב שנקבע לתקופה מסויימת והתחיל בדיון יהיה מוסמך לסיימו גם לאחר תום איתה תקופה."

התיקון המוצע בסעיף זה נובע מהתיקון לסעיף 6 לחוק העיקרי בדבר אפשרות מינוי סגן לשופט הראשי.

סעיף 4 בסעיף 24(א) לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"סמכות בית-דין אזורי

24. (א) לבית-דין אזורי תהא סמכות ייחודית לדון - (1) בתובענות בין עובד או חליפו למעביד או חליפו שעילתן ביחסי עובד ומעביד, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עובד ומעביד, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עובד ומעביד ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנו"קין האזרחיים, 1944;

סעיף 1 בסעיף 5 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן - החוק העיקרי), נאמר כדלקמן:

"נשיא בית הדין הארצי וסגנו

5. בבית הדין הארצי יהיו נשיא וסגן-נשיא שיתמנו בדרך שנקבעה למינוי שופט."

לנשיא בית הדין הארצי לעבודה הוקנו סמכויות שונות על-פי החוק העיקרי, כגון הסמכות למנות רשמים לבתי הדין, הסמכות לייעץ לשר המשפטים בענין מינוי שופט בפועל לבית הדין הארצי וכיו"ב. על-מנת לאפשר את פעולתה השוטפת של מערכת בתי הדין לעבודה גם בהעדרו הזמני של הנשיא, מוצע לאפשר לסגנו למלא את מקומו, בהעדרו.

סעיף 2 בסעיף 6 לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"שופט ראשי

6. בבית-דין אזורי שיש בו יותר משופט אחד ימנה מביניהם נשיא בית הדין הארצי, בהסכמת שר המשפטים ושר העבודה, שופט אחד להיות שופט ראשי."

על פי הסעיף האמור, ניתן למנות שופט ראשי בבית דין אזורי שיש בו יותר משופט אחד. מסתבר, כי בכתי דין אזוריים לעבודה שבהם מכהנים מספר רב יחסית של שופטים,

¹ ס"ח התשכ"ט, ע"ב 70: התשמ"ח, עמ' 70.

(2) בפסקה (2), במקום הקטע המתחיל במלים "בין כמשמעותו" ומסתיים בציון "תשי"ז-1957" יבוא "או הסדר קיבוצי אחר".

5. בסעיף 1(25) לחוק העיקרי, במקום הקטע המתחיל במלים "בין כמשמעותו" והמסתיים בציון "תשי"ז-1957" יבוא "או הסדר קיבוצי אחר".

דברי הסכר

סיבם הם סכסוכים בעניני עבודה, למרות שלא ניצרו יחסי עובד ומעביד. הכוונה לתובענה בקשר לקבלת אדם או אייזובלתו לעבודה. לדוגמה: סירוב לקבל אדם לעבודה המהווה אפליה האסורה לפי סעיף 42 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, או קבלת אדם לעבודה תוך קיום נהלים פסולים או נגזעים באי-חוקיות. לגבי מקרים כגון אלה נועדה פסקה (א1) המוצעת.

(ג) סעיף 24(א2) לחוק העיקרי דן בסמכות בית הדין האזורי לעבודה בסכסוכים הקשורים להסכם קיבוצי כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, או כמשמעותו בסעיף 37 לחוק יישוב סכסוכי עבודה, התשי"ז-1957.

"הסכם קיבוצי" כמשמעותו בסעיף 37 האמור הינו בעצם "הסדר קיבוצי", אולם הוא מוגבל רק להסדר קיבוצי שנעשה בכתב והדן רק בשכר עבודה, ובתחום "השירות הציבורי" כמשמעותו באותו סעיף.

הגבלות אלה מונעות את הדין בבית הדין לעבודה בסכסוכים קיבוציים הקשורים להסדרים קיבוציים בנושאים שאינם דוקא שכר עבודה, כגון: זכויות סוציאליות, סדרי פיטורים וכיו"ב, או בהסדרים קיבוציים שאינם בתחום השירות הציבורי.

מוצע להבהיר, כי סמכות הדין עליפי סעיף 24(א2) לחוק העיקרי תחול, בנוסף להסכמים קיבוציים, גם על הסדרים קיבוציים מכל סוג.

סעיף 5 בסעיף 1(25) לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"סמכות בית הדין הארצי

25. לבית הדין הארצי תהא הסמכות הייחודית לדון -

(1) בתובענה בין מי שיכולים להיות צדדים להסכם קיבוצי כללי כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים בענין קיומו, תחולתו, פירושו, ביצועו או הפרתו של הסכם קיבוצי, בין כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים ובין כמשמעותו בסעיף 37 לחוק יישוב סכסוכי עבודה, התשי"ז-1957, או בכל ענין אחר הנובע ממנו, או בענין תחולתו, פירושו, ביצועו או הפרתו של כל דין."

התיקון המוצע בסעיף זה נועד להסדיר את נושא הדין בהסדרים קיבוציים בבית הדין הארצי לעבודה, והוא מקביל לתיקון המוצע באותו נושא לגבי בית הדין האזורי לעבודה (ראה דברי הסכר לסעיף 4 לעיל).

(א1) תובענה שעילתה בסעיפים 62 או 63 לפקודה הנזיקין [נוסח חדש] בקשר לסכסוך עבודה:

(2) בתובענה בין מי שיכולים להיות צדדים להסכם קיבוצי מיוחד כמשמעותו בחוק ההסכי מים הקיבוציים, התשי"ז-1957 (להלן - חוק הסכמים קיבוציים), בענין קיומו, תחולתו, פירושו, ביצועו או הפרתו של הסכם קיבוצי, בין כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים ובין כמשמעותו בסעיף 37 לחוק יישוב סכסוכי עבודה, התשי"ז-1957, או בכל ענין אחר הנובע ממנו או בענין תחולתו, פירושו, ביצועו או הפרתו של כל דין.

בפסקה (1) לסעיף 24(א) לחוק העיקרי נקבעו שני יסודות לסמכותו של בית הדין אזורי לעבודה, והם: שהתובע ענה היא בין עובד למעביד ושעילתה היא ביחסי עובד ומעביד.

המטרה שלשמה הוקם בית הדין לעבודה הייתה לרכוז את השיפוט בכל הענינים הקשורים ביחסי העבודה. הנסיון הראה כי קיימות נסיבות בתחום יחסי העבודה שבגלל העדר אחד מהיסודות האמורים, אין לבית הדין לעבודה סמכות לדון בתובענה, ואלה הנסיבות שמדובר בהן:

(א) על פי סעיף 12(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, יש לנהל משא ומתן לכריתת חוזה, לרבות חוזה עבודה, בתום לב. סעיף קטן (ב) לאותו סעיף קובע עילת תביעה מיוחדת עקב הפרת חובה זו. הואיל ותובענה בקשר להפרת החובה האמורה לגבי חוזה עבודה יכול שתוגש גם מבלי שנוצרו בסופו של דבר יחסי עובד ומעביד בין הצדדים, הרי שלפי המצב המשפטי הקיים אין לבית הדין לעבודה סמכות לדון בה, ומוצע להקנות לבית הדין סמכות שיפוט גם במקרה כזה.

(ב) יש שנוצרים סכסוכים בין צדדים לחוזה עבודה לפני היווצרות יחסי עובד ומעביד או אף לאחר סיומם. לדוגמה: חוזה עבודה שבו נקבעה תחילתם של יחסי עובד ומעביד בין הצדדים למועד עתידי, ונתגלע סכסוך בין הצדדים לפני אותו מועד.

דוגמה נוספת: סכסוך בקשר להוראות בחוזה העבודה, שחקמן לאחר סיום החוזה. כגון בנושא הגבלות על העיסוק, שמירת סודיות וכיו"ב. כמובן קיימים סכסוכים שנעצם

6. בסעיף 28 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "והוא הדין בתובענה שעילתה בפסק בוררות, אם נושא הבוררות היחיד היה ענין שיש בו לבית הדין סמכות ייחודית".

תיקון סעיף 28

7. במקום סעיף 31 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 31

31. (א) בתובענה לתשלום סכום שאינו עולה על סכום שקבעו שר העבודה והרווחה ושר המשפטים באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי בית דין אזורי לדון בדרך של דיון מהיר על-פי הוראות סעיף זה.

"דיון מהיר"

(ב) בדיון מהיר לא יהיה בית הדין כפוף לסדרי הדין, והוא יפעל בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

(ג) בדיון מהיר תהיה לבית הדין האזורי סמכות לפסוק לדין או - בהסכמת בעלי הדין - לפשרה.

(ד) פסק דין של בית דין אזורי בדיון מהיר אינו נתון לערעור, אלא אם כן נשיא בית הדין הארצי או סגנו נתנו לכך רשות.

(ה) בית דין אזורי רשאי להפסיק את הדיון המהיר מבלי לפסוק בו, אם מצא כי נושא הדיון, הבעיות השנויות במחלוקת או היקף הראיות הדרושות לכירור, הענין אינם מאפשרים דיון מהיר.

(ו) (1) בית דין אזורי רשאי, בהסכמת בעלי הדין, להעביר את הדיון לבורר שהסכים לדון בענין בלי לקבל שכר: שופט או שופט ראשי בבית דין אזורי או סגנו, או רשם, הכל לפי הענין, רשאים לעשות כן אף בטרם החל הדיון לפני בית הדין האזורי.

דברר הפבר

לקבוע מועדים בהם יתקיים דיון בענין שבסמכות בית הדין האזורי שלא לפי כתב תביעה והזמנה לדיון (להלן - דיון מהיר), ובמועדים שקבעו כאמור רשאים בעלי הדין להתייצב בבית הדין לקיום דיון מהיר.

(ב) דיון מהיר יתקיים בהסכמת כל בעלי הדין וידון בו שופט יחיד או רשם: בקשת הצדדים ופרטי טענותיהם יירשמו בפרוטוקול ויראו איתם ככתבי טענות.

(ג) בדיון מהיר תהיה סמכות לפסוק לדין או לפשרה.

(ד) פסק-דין בדיון מהיר אינו ניתן לערעור, אלא אם נתקבלה-רשות לכך בגוף הפסק או כנשיא בית הדין הארצי או מסגנו.

(ה) השופט או הרשם רשאי להפסיק את הדיון המהיר בלי לפסוק בו, אם לדעתו, נושא הדיון, הבעיות השנויות במחלוקת או היקף הראיות, אינם מאפשרים דיון-מהיר ללא כתבי טענות.

(ו) לא ינהגו לפי סעיף זה כשסכום התביעה, או שווי הנושא, עולה על סכום שקבע שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת: סכום כאמור יכול שיהיה שונה לגבי דיון לפני שופט או לפני רשם.

סעיף 6 בסעיף 28 לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"בוררות

28. שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו הוא בא למנוע מסירת ענין פלוגי לבוררות: אולם אם נושא הבוררות היחיד היה ענין שיש בו לבית הדין סמכות ייחודית, יהיו לבית הדין סמכויות בית המשפט בבוררות."

בסעיף זה נקבע העקרון שבנושאים הקשורים לבוררות בעניני יחסי עובד ומעביד תהיה לבית הדין לעבודה סמכות של בית המשפט בבוררות.

מסתבר, כי אין הדבר כן במקרים שבהם התובענה איננה במסגרת חוק הבוררות, אלא היא תובענה שעילתה פסק הבוררות. במקרה זה קבע בית המשפט העליון (ע"א 426:75, פד"י, כרך (2) עמ' 219), כי תובענה כזו איננה בסמכות בית הדין לעבודה. מאחר והמקום הטבעי להתדיינות בתובענה כזו, המתבססת על פסק בוררות שנושאו יחסי עובד ומעביד, הינו בבית הדין לעבודה, מוצע לאפשר לבית הדין לעבודה לדון בתובענה כזו.

סעיף 7 בסעיף 31 לחוק העיקרי נאמר כדלקמן:

"דיון מהיר

31. (א) שופט ראשי או שופט של בית דין אזורי רשאים

(2) הוראות חוק הבוררות, התשכ"ח-1968,² למעט סעיפים 23 עד 29 ו-31 עד 35 יחולו על בוררות לפי סעיף זה, ככל שהן נוגעות לענין, אולם -

(א) כל מקום שנאמר בו "בית המשפט" ייקרא כאילו נאמר בו "בית דין אזורי לעבודה";

(ב) דין פסק בורר לפי סעיף זה, פרט לערעור, כדין פסק דין של בית דין אזורי.

(ז) שר המשפטים, בהסכמת שר העבודה והרווחה ונשיא בית הדין הארצי, רשאי למנות, לתקופה ובתנאים שיקבע, שופט של בית דין לעבודה שיצא לקיצבה, שימלא תפקיד של שופט בית הדין האזורי בדיון מהיר: בשבתו כדין יהיו סמכויותיו של שופט שנתמנה כאמור כסמכויות שופט של בית הדין לעבודה.

(ח) לענין סעיף זה, "בית דין אזורי" - לרבות רשם של בית הדין בענין שבתחום סמכותו.

8. בסעיף 30 לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 -

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "בית המשפט" יבוא "או בית דין לעבודה";

תיקון חוק
חופשה שנתית

דברי הסבר

"חייב כתשלום"

30. (א) במשפט שבו נאשם אדם בעבירה על פי סעיף 28(א)(1), הזכות בידי העובד לטעון ולחקור עדים, ורשאי בית המשפט, לפי בקשת העובד, לחייב את הנאשם לשלם לעובד סכום השווה לדמי חופשה שהיו משתלמים לו אילו ניתנה החופשה בסוף שנת העבודה שאחרי שנת העבודה שבעודה הגיעה החופשה.

(ב) במשפט שבו נאשם אדם בעבירה על פי סעיף 28(א)(2), הזכות בידי העובד או בידי מי שיש לשלם לו את תמורת החופשה, הכל לפי הענין, לטעון ולחקור עדים, ורשאי בית המשפט, לפי בקשת העובד או לפי בקשת מי שיש לשלם לו את תמורת החופשה, לחייב את הנאשם לשלם את דמי החופשה, פדיון החופשה או את תמורת החופשה, שהנאשם היה חייב לשלם ולא עשה כן.

(ג) החלטת בית המשפט המחייב את הנאשם כתשלום, כאמור בסעיף קטן (א) או בסעיף קטן (ב), דינה, בכל הנוגע להוצאה לפועל, כדין פסק דין סופי של בית משפט מוסמך, לטובת העובד או לטובת מי שיש לשלם לו את תמורת החופשה, הכל לפי הענין.

תהליך של "דיון מהיר" קיים בחוק העיקרי, אך הפעלתו כרוכה בקשיים. עלינו סעיף קטן (א) לסעיף 31 הקיים ניתן לקיים דיון מהיר רק במועדים קבועים מראש. התברר, כי קשה לצדדים להתאים עצמם למועדים כאלה. כמרכז יש צורך בהסכמה מוקדמת של הצדדים לדיון מהיר, והוא מתנהל לפני שופט יחיד.

התיקונים המוצעים נועדו, מצד אחד, לפשט את ההליך כדיון מהיר, ומאידך - לאפשר מיגוון רחב יותר של אפשרויות ליעול הדיון. לדוגמה, מאחר שהדיון מהיר יתקיים לפני מותב רגיל של בית הדין האזורי או לפני הרשם - בענינים שבתחום סמכותו - הרי שאין צורך בקבלת הסכמה מוקדמת של הצדדים לדיון מהיר; ההסכמה דרושה רק לענין פסיקה לפשרה. מאידך, ניתנת האפשרות, כדוגמת בית המשפט לתביעות קטנות, להעביר את הדיון לבורר שידון בענין ללא שכר. כמו כן, שוב בעקבות בית המשפט לתביעות קטנות, מוצע לאפשר לשרי המשפטים העבודה והרווחה למנות שופט של בית הדין לעבודה שיצא לקיצבה לכהן כשופט בדיון מהיר.

סעיף 8 סעיף 30 לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, קובע לאמור:

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 189.

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 239.

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "בית המשפט" יבוא "או בית דין לעבודה";

(3) בסעיף קטן (ג), אחרי "בית המשפט" יבוא "או בית דין לעבודה".

דברי הסבר

לבית הדין לעבודה יש אמנם סמכות לדון בהליך פלילי לפי חוק חופשה שנתית, אולם ספק אם הוא גם מוסמך להעניק את הסעד האזרחי הנוסף כאמור לעיל; התיקון המוצע נועד להבהיר ענין זה.

סעיף 30 האמור קובע כי בהליך פלילי שבו נאשם מעביד על אימתן חופשה שנתית או על אי-שלום דמי חופשה, פדיון חופשה או תמורת חופשה, רשאי העובד (או לגבי תמורת חופשה - מי שיש לשלם לו את תמורת החופשה) לבקש מבית המשפט לחייב את הנאשם לשלם את דמי החופשה, פדיון החופשה או תמורת החופשה, לפי הענין.

חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 16), התשמ"ח-1988 [182]

1. בסעיף 14 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961¹ (להלן - החוק העיקרי), סעיף קטן (ב) בטל והסימן (א) יימחק.

2. בסעיף 15 (כ) לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) בטל והסימן (א) יימחק.

3. בסעיף 18 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) יסומן (ד) ובמקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) חברי כל בית דין משמעתי יבחרו מביניהם יושב ראש בית הדין וארכעה סגני יושב ראש (להלן - הנשיאות).

דברי הסבר

הלשכה שבמחוז הכשירים לכך: מספר החברים של כל בית-דין מחוזי ייקבע בכללים.

(ב) מי שכיהן כחבר בית-דין משמעתי מחוזי שתי תקופות בזה אחר זה, לא יהיה מועמד לתפקיד זה בתקופה הסמוכה לאחריהן.

מוצע לבטל את הסייג לכהונה נוספת של חבר בית דין שכיהן שתי תקופות בזה אחר זה שבסעיפים הנ"ל שכן המדובר הוא בנושאי תפקידים מעין שיפוטיים, אשר לגביהם יש הצדקה רבה לאפשר ניצול הנסיון שצברו, ואין להשוותם בענין זה לממלאי תפקידים שלטוניים, שלגביהם נוהגים לעתים לקבוע סייג להמשך הכהונה.

סעיף 3. סעיף 18 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"יושב ראש, סגנים והרכב

18. (א) חברי כל בית-דין משמעתי יבחרו מביניהם יושב-ראש בית-הדין ושני סגני יושב-ראש; יושב-ראש

סעיפים 14 ו-15 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן - החוק העיקרי), קובעים לאמור:

"בית הדין המשמעתי הארצי

14. (א) חברי בית-הדין המשמעתי הארצי יבחרו אחת לארבע שנים עליידי המועצה הארצית מבין חברי הלשכה הכשירים לכך; מספר חברי בית-הדין ייקבע בכללים.

(ב) מי שכיהן כחבר בית-הדין המשמעתי הארצי שתי תקופות בזה אחר זה, לא יהיה מועמד לתפקיד זה בתקופה הסמוכה לאחריהן.

כתי הדין המשמעתיים

15. (א) חברי בית-דין משמעתי מחוזי יבחרו אחת לארבע שנים עליידי חברי הלשכה שבאותו מחוז מבין חברי

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 178; התשכ"א, עמ' 36.

(ב) שלושה מחברי הנשיאות יהיו מניין חוקי לכל פעולה של הנשיאות: לא תיפגע פעולה של הנשיאות בשל כך בלבד שנתפנה מקומו של חבר מחבריה; נתפנה מקומו של יושב ראש בית דין, תהא כל סמכות שנתייחדה לו לפי חוק זה נתונה בידי הנשיאות עד שיתמנה היושב ראש.

(ג) כל בית דין משמעתי ידון בשלושה: הנשיאות תקבע את אלה מבין חברי בית הדין שישבו לדין בענין פלוני.

4. בסעיף 78(ד) לחוק העיקרי, במקום "על החלטת השעיה" יבוא "על החלטה". תיקון סעיף 78

5. מי שנבחר כסגן יושב ראש בית דין משמעתי לפני תחילתו של חוק זה, הואים אותו כאילו חוק זה היה בתוקפו בעת הבחירה.

דברי הסבר

מניין חוקי לפעולותיה. הרחבת הנשיאות כמוצע, תאפשר לה לתפקד במקרה של הרכב חסר.

סעיף 4 סעיף 78 לחוק העיקרי סובע לאמור:

"השעיה זמנית

78.

(ד) על החלטת השעיה לפי סעיף זה יחולו הוראות הסעיפים 70 ו-71.

סעיפים 70 ו-71 דנים בערעור על פסק דין של בית דין מחוזי לבית הדין ומשם לבית המשפט העליון.

הערעור ספק אם הוראת סעיף 78(ד) הנ"ל מתייחסת גם לאפשרות של ערעור על החלטה שלא להשעות עורר-דין. כדי להסיר ספק, מוצע לקבוע במפורש כי יהיה ערעור לגבי כל החלטה של בית דין משמעתי לפי סעיף זה.

בית-הדין וסגניו יקבעו את אלה מבין חברי בית-הדין שישבו לדין בענין פלוני ורשאים שניים מהם לפעול כאמור אם נבצר מהיושבי-ראש או מסגן לעשות כן: כל בית-דין משמעתי ידון בשלושה.

(ב) נבצר מחבר בית-דין משמעתי, וולת אב בית-הדין, להשתתף בדיון, יתקיים הדיון, על אף האמור בסעיף קטן (א), לפני שני חברי בית הדין הנותרים, אלא אם החליט אב בית-הדין על דחיית הדיון: הוראה זו תחול אף אם התחיל הדיון לפני שלושה ונבצר מאחד החברים שאינו אב בית-הדין להמשיך בו.

מוצע כי לבית דין משמעתי של לשכת עורכי הדין תהא נשיאות שתורכב מיושב ראש בית הדין ומארבעה סגנים (במקום שני סגנים, כיום).

נשיאות בית הדין היא אשר תקבע את אלה מחברי בית הדין שישבו לדין בענין פלוני: שלושה מחברי הנשיאות יהיו

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת הפנים של הכנסת:

[183]

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 35), התשמ"ח-1988

תיקון סעיף 280

1. האמור בסעיף 280 לפקודת העיריות יסומן "א" ואחריו יבוא:

"(ב) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א) רשאית המועצה:

(1) להפחית עד 25% מהארנונה למחזיק שהגיע לגיל 65 והמקבל מהביטוח הלאומי קיצבת זיקנה;

דברי הסבר

מוצע לקבוע שתי חלופות, חלופה עבור כלל מקבלי קיצבת ביטוח לאומי שיזכו להנחה מארנונה עד 25%, וחלופה

מטרת התיקון היא להסמך את מועצות העיריות להעניק הנחות מתשלום הארנונה למקבלי קיצבת זיקנה.

1 דיני מדינת ישראל, גוסת חדש 8, עמ' 197.

- (2) לפטור מארנונה בגין 100 מ"ר מחזיק שהגיע לגיל 65 והמקבל מהביטוח הלאומי קיצבת זיקנה בצירוף הטבה סוציאלית וממלא אחר תנאים אלו:
- (א) אין לו דירת מגורים נוספת;
- (ב) שטח דירת המגורים שעליה חל החיוב בארנונה אינו עולה על 125 מ"ר.

דברי הסבר

שניה לאלה המקבלים גם הטבה סוציאלית ושלגביהם תורשה מועצת העירייה לתת פטור ל-100 מ"ר הראשונים של דירת מגוריו של הגימלאי, וכל זה בתנאי שאין לו דירה נוספת ושכלל שטח הדירה אינו עולה על 125 מ"ר.

מתן הנחות בארנונה לקבוצות אוכלוסיה רחבות עלול לגרום לתוספת במענק הניתן לרשויות המקומיות מתקציב המדינה.

חבר הכנסת רב בן מאיר

מתפרמנה בזה הצעת הו"כ מטעם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת:

חוק הנוער (טיפול והשגחה) (תיקון מס' 7), התשמ"ח-1988 [184]

תיקון סעיף 24 .1 בסעיף 24(א) לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960¹, בפסקה (1), אחרי "לפי חוק זה" יבוא "או כי קטין ניסה להתאבד או התאבד".

דברי הסבר

התיקון המוצע בא לאסור פרסום שם או פרטים מזהים אחרים של קטין שניסה להתאבד או התאבד. קטין אשר שיקול דעתו אינו בשל דיו עלול לנסות להתאבד עקב משבר חריף, ופרסומו של המעשה עלול להקשות עליו להתגבר על המשבר אליו נקלע וכן עלול הוא לרדוף אותו לאורך השנים ולהטיל עליו סטיגמה חברתית.

באשר לקטין שהתאבד, הפרסום המזהה מהווה פגיעה קשה במשפחתו הפגועה ממילא.

יש להוסיף כי פרסום מזהה משפיע יותר על קטינים בעלי נטיות להתאבדות העלולים בהשפעת הפרסום המזהה לחקות את המעשה.

ביצוע החוק המוצע אינו כרוך בהוצאה תקציבית.

חבר הכנסת נחמן רז

סעיף 24(א) לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, קובע לאמור:

"(א) אלה דינם מאסר שנה אחת:

(1) המפרסם שמו של קטין הנמצא בישראל או שמקום מושבו כמשמעותו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, הוא בישראל (להלן - בסעיף זה - קטין), או המפרסם כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין, באופן או בנסיבות שיש בהם כדי לגלות כי הקטין הוכא לפני בית משפט או כי פקיד סעד פועל לגביו לפי חוק זה, או שיש בהם כדי לייחס לקטין עבירה או שחיתות מידות או לרמוז שהוא ילד, אחיו, אחותו, נכדו או נכדתו של אדם שמייחסים לו עבירה או שחיתות מידות:

(2)

¹ ס"ח התש"ך, עמ' 52.